

Sagsbehandlingstid i pensions sag

Fundet, at en behandlingstid i Undervisningsministeriet på mere end 8½ år vedrørende en sag om beregning af en folkeskolelærers pensionsalder var aldeles utilstedelig.

(J. nr. 1986-1489-70).

A klagede bl.a. over Undervisningsministeriets behandling af en sag om medregning i hans pensionsalder af 4 år og 4 måneder, hvor han var ansat som skoleleder i Sydslesvig.

Sagens baggrund var følgende:

I perioden fra den 1. april 1946 til den 31. juli 1950 var A ansat som leder af en dansk privatskole i Sydslesvig. I den tid, da A var ansat i Sydslesvig, var der ingen pensionsordning for de ansatte lærere. Senere stiftedes Pensionsfonden af 1951 for lærere ved de af Dansk Skoleforening, Flensborg, administrerede danske privatskoler i Sydslesvig.

I november 1972 forelagde A første gang for Århus Amtskommune spørgsmålet, om tiden i Sydslesvig kunne medregnes i hans pensionsalder. Århus Amtskommune fremsendte forespørgslen til afgørelse af Direktoratet for Folkeskolerne og Seminarierne.

I en skrivelse af 30. januar 1973 meddelte direktoratet A, at perioden ikke kunne medregnes ved fastsættelsen af hans pensionsalder.

I skrivelse af 4. marts 1978 indsendte A via Pensionsfonden af 1951 til Undervisningsministeriet en ansøgning om medregning af tiden i Sydslesvig i hans pensionsalder.

I skrivelse af 29. november 1978 til A anførte en afdelingschef i Undervisningsministeriet, som samtidig var formand for pensionsfonden, følgende:

FOB nr. 87.228

» ...

Jeg regner med, at vi i nær fremtid vil forelægge den for Finansministeriet med en positiv indstilling. Hvorvidt Finansministeriet måtte have mulighed for at fremme sagen, kan jeg ikke vide, det afhænger jo også af videre principielle overvejelser.

Som De vil forstå, har der været arbejdet med Deres sag, men da der ikke i de gældende regler er mulighed for at imødekomme den, vil det i givet fald være nødvendigt at skaffe en særlig hjemmel på finanslov, og der vil derfor godt kunne gå nogen tid, inden sagen kan blive endelig afgjort.«

I skrivelse af *2. januar 1979* orienterede A Undervisningsministeriet om, at han havde søgt sin afsked. A bad om at få oplyst, om hans ansøgning af 4. marts 1978 kunne forventes behandlet inden hans afsked pr. 1. august 1979.

Undervisningsministeriet besvarede ikke skrivelsen.

I skrivelse af *18. marts 1979* til Undervisningsministeriet spurgte A på ny, om sagen kunne nå at blive behandlet, inden pensionens størrelse skulle afgøres.

Undervisningsministeriet besvarede ikke skrivelsen.

Den 1. august 1979 blev A pensioneret. Ved pensionsberegningen blev tiden i Sydslesvig ikke medregnet i pensionsalderen.

I skrivelse af *8. marts 1981* spurgte A Undervisningsministeriet, om der var nyt i sagen.

Undervisningsministeriet besvarede ikke skrivelsen.

I skrivelse af *9. februar 1982* spurgte A på ny Undervisningsministeriet, om der var nyt i sagen.

Undervisningsministeriet besvarede ikke skrivelsen.

I skrivelse af *2. april 1986* til Undervisningsministeriet rykkede A endnu en gang for svar.

Undervisningsministeriet besvarede ikke skrivelsen.

I skrivelse af 15. september 1986 til undervisningsministeren bad A endnu en gang om et svar på sin ansøgning af 4. marts 1978. A anførte, at der nu var gået 8 år, siden ansøgningen blev indsendt, og at han havde været pensioneret i 7 år.

Formanden for Pensionsfonden af 1951, den nu pensionerede afdelingschef, svarede A i skrivelse af 6. november 1986. Formanden anførte bl.a. følgende:

» ...

Der har været adskillige andre tilfælde, som ganske svarer til Deres, og Finansministeriets praksis, som støtter sig på en forelæggelse for Statens Lønningsråd, er ganske fast den, at sådanne andragender ikke kan imødekommes. ...

Da jeg skrev til Dem, var jeg ikke bekendt med disse her kort refererede yderligere oplysninger, og jeg udtalte mig derfor nok mere positivt, end der var grundlag for. Jeg beklager, hvis jeg derved har vakt ugrundede forhåbninger hos Dem.

Men navnlig beklager jeg og undskylder, at der ikke for lang tid siden er givet Dem endeligt svar på Deres henvendelse. Det skyldes misforståelser og ekspeditionsfejl, som jeg alene bærer skylden for.«

A's klage til ombudsmanden, som til brug for Undervisningsministeriets udarbejdelse af en udtalelse, blev sendt til ministeriet, medførte, at Undervisningsministeriet i skrivelse af 2. januar 1987 meddelte ham, at ministeriet kunne »... henholde sig til det af pensionsfondens formand i sidstnævnte skrivelse af 6. november 1986 anførte. Man finder således ikke mulighed for at imødekomme Deres ønske om medregning af årene 1946-50 i Deres pensionsalder.

Undervisningsministeriet må også for sit vedkommende meget beklage det sene svar.

...«

I en udtalelse, ligeledes af 2. januar 1987, til mig henviste Undervisningsministeriet bl.a. til formandens skrivelse af 6. november 1986 til A.

I en skrivelse til A udtalte jeg følgende om Undervisningsministeriets behandling af sagen:

» ...

Sagens behandling i Undervisningsministeriet, fra ministeriet modtog Deres ansøgning i skrivelse af 4. marts 1978 og indtil pensionsfondens formand meddelte Dem afgørelsen i skrivelsen af 6. november 1986 og Undervisningsministeriet tilsluttede sig denne i skrivelsen af 2. januar 1987, varede over 8½ år. Dette er naturligvis en aldeles utilstedelig behandlingstid.

Både formanden for Pensionsfonden af 1951 og Undervisningsministeriet har i de ovennævnte skrivelser beklaget det sene svar.

Jeg har meddelt Undervisningsministeriet, at jeg finder det yderst kritisabelt, at der gik så lang tid til behandlingen af sagen, som det var tilfældet. Jeg finder det også yderst kritisabelt, at ministeriet ikke har besvaret Deres gentagne rykkerskrivelser.«

Sagen er blandt de sager, som er nævnt ovenfor i det indledende afsnit om Undervisningsministeriet, og som angik ministeriets behandlingstider m.v. i visse sager.